

POSTANOWIENIE

Dnia 10 czerwca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 10 czerwca 2026 r.

w sprawie **D.R.**

w przedmiocie wyłączenia sędziego

od udziału w sprawie,

na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 i 4 k.p.k.

postanowił:

wyłączyć sędziego Sądu Najwyższego S.S. od udziału w rozpoznaniu wniosku o wyłączenie sędziów Sądu Najwyższego M.S. oraz A.R. od orzekania w sprawie o sygn. akt II KO 245/25.

UZASADNIENIE

Obrońca skazanego D.R. pismem datowanym 24 listopada 2025 r. złożył „Wniosek o wznowienie postępowania z urzędu” prawomocnie zakończonego wyrokiem z dnia 21 kwietnia 2021 r. wydanym przez Sąd Apelacyjny w Warszawie pod sygn. II AKa 112/18. W uzasadnieniu podał, że wskazany wyrok został wydany „przez sąd nienależycie obsadzony, a to z uwagi na obecność w składzie orzekającym SSA X. Y., który to sędzia został powołany na stanowisko sędziego Sądu Apelacyjnego w Warszawie przez Prezydenta RP A.D. na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa, ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej radzie Sądownictwa oraz niektórych

innych ustaw (Dz. U. z 2018, poz. 3), powołanej wadliwie, niezgodnie z przepisami i nieposiadającej wskutek upolitycznienia, cechy organu niezależnego, co stanowi bezwzględną przyczynę odwoławczą na zasadzie art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.”.

Sprawa zainicjowana wspomnianym pismem została zarejestrowana w Sądzie Najwyższym pod sygnaturą II KO 245/25 i przydzielona sędziemu SN W.W., który zaproponował, by posiedzenie Sądu odbyło się 25 lutego 2026 r., a w składzie orzekającym zasiedli także sędziowie SN M.W. i E.W. Nie spotkało się to z aprobatą Prezesa Sądu Najwyższego kierującego pracą Izby Karnej, który zarządzeniem z dnia 12 marca 2026 r. na podstawie art. 80 § 1 uSN oraz § 80 ust. 7 regSN w zw. z art. 544 § 2 k.p.k. wyznaczył skład orzekający w osobach sędziów SN: M.S., W.W. i A.R.

Sędzia sprawozdawca W.W. zarządzeniami z dnia 25 marca 2026 r. stwierdził, że zachodzą podstawy do wyłączenia z urzędu sędziów SN M.S. i A.R. od udziału w sprawie II KO 245/25. Argumentował m.in., że „sygnalizacja wznowienia z urzędu dotyczy oceny zarzutu udziału w składzie orzekającym Sądzie Apelacyjnym w Warszawie (sygn. akt II AKa 112/18) sędziego powołanego w takim samym trybie co członek składu, który miałby dokonywać w Sądzie Najwyższym oceny tego zarzutu”. Polecił odpisy zarządzeń przedstawić Przewodniczącemu Wydziału w celu zarejestrowania sprawy o wyłączenie sędziów M.S. i A.R. i przydzielenie sprawy osobie, która nie jest w tej samej sytuacji ustrojowej.

W wyniku wspomnianego wystąpienia sędziego W.W. sprawa wyłączenia sędziów M.S. i A.R. została zarejestrowana w kontrolce rozstrzygnięć incydentalnych pod sygnaturą KRI 1620 i przydzielona sędziemu SN S.S. Następnie zarządzeniem z dnia 1 kwietnia 2026 r. sędzia W.W. stwierdził „istnienie okoliczności dających podstawę do wyłączenia z urzędu sędziego S.S. od rozpoznania sygnalizacji potrzeby wyłączenia z urzędu sędziów M.S. oraz A.R. od orzekania w sprawie o sygn. akt II KO 245/25 (art. 42 § 1 k.p.k. w zw. z art. 41 § 1 k.p.k. – por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 r., sygn. I KZP 2/22)”. Ta decyzja sędziego spowodowała, że w sprawie pojawił się kolejny numer KRI – 1646.

Uznano, że należy podjąć decyzję o wyłączeniu sędziego Sądu Najwyższego S.S. od rozpoznania sygnalizacji potrzeby wyłączenia sędziów M.S.

oaz A.R. od orzekania w sprawie o sygn. akt II KO 245/25, bowiem argumentacja przytoczona przez sędziego W.W. jest w pełni przekonująca.

Podobnie jak sędziowie M.S. i A.R., sędzia S.S. do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Najwyższego został powołany przez Prezydenta RP na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa, której skład został ukształtowany na mocy ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw. W tym stanie rzeczy zasadna jest obawa, że rozważając kwestię wyłączenia tych sędziów od orzekania w sprawie o sygn. akt II KO 245/25, nie zachowałby koniecznego obiektywizmu. Miałby bowiem w polu widzenia również własny status sędziego Sądu Najwyższego (sytuacja zbliżona do opisanej słowami *iudex in causa sua*), który zakwestionowałby, uznając potrzebę wyłączenia sędziów M.S. i A.R. od orzekania w sprawie o sygn. akt II KO 245/25.

Kierując się powołanymi względami, orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[WB]

[r.g.]